

PROGRAMMA voor 2012

RIT 2012-13

Verzamelen

**maandag 17-09-2012
09:30 uur**

Waar

verzamelen

Uit de Kunst,
Vijlen

COMPLETE FIETSDAG 2012:

We hadden er zin in. Het weer was veelbelovend, echte zomer werd de hele week al voorspeld.

Afzeggingen alleen van Paul (Mallorca) en Herman, jammer dat zij er niet bij konden zijn, maar de agenda's blijven moeilijk met elkaar af te stemmen. De illusie om allen vrij te hebben op één dag is al heel lang niet meer te doen. Gelukkig konden we dus nog steeds met de meerderheid naar Limburg afreizen. Ignace had zijn connecties ingeschakeld en zo een onderkomen gevonden in Vijlen. Letterlijk en figuurlijk bleek dit een niet te overtreffen hotel, dat sinds vijf weken open is: UIT DE KUNST. Fraai gelegen en als nieuw ingericht met een kunstzinnige eigenaresse, die haar eigen werk door het gebouw ook heeft tentoongesteld.

We hadden zaterdag 08-09 om 19:00 uur afgesproken, blij gestemd kwamen we afzonderlijk aan, ...

Ruud:

Was als gebruikelijk als eerste gearriveerd. Helaas, al snel werd hij onwel en adequaat geholpen door het personeel (bleek een verpleegkundige geweest te zijn). Direct naar het ziekenhuis in Heerlen, waar een scan aangaf dat hij een tia gehad heeft bij aankomst in het hotel. Hij vooral had naar dit weekend uitgekeken en dan nu .....

Ignace meteen weer in zijn rol en daardoor met meer informatie voor ons over zijn toestand tot op heden:

Zorgelijke stemming over Ruud.

Intussen was Gerda ook ingeseind en later op de avond kwam zij met dochter Annelies en zoon Frank bij ons aanzitten.

Somber over zijn huidige toestand, waar hij al als medisch wonder toch iedere keer weer bleek te herstellen, maar waar zij nu toch een ander gevoel bij heeft.

Ruud zou het zeker gewild hebben dat wij alles door zouden laten gaan zoals we gepland hebben en zo ook hebben we dan ook ingestoken. Minder luidruchtig als anders, meer serieus en later ook meelevend met Gerda en haar kinderen hebben we toch met enige mate geanimeerd gegeten.

Ook de andere ochtend bleek Ruud zijn situatie niet verbeterd, wat een ernstig bericht was. Gerda en Annelies – Frank was 's nachts nog naar Amersfoort teruggedreden – zouden naar het ziekenhuis gaan en wij zouden contact houden.

De gehele dag bleef echter het ziektebeeld hetzelfde, maar... zie hiernaast het mailbericht van de ervaring die Ignace 's avonds na de tocht weer opdeed!

Maandag eind van de middag het bericht dat Ruud weer naar Amersfoort komt eind deze week. Dat klinkt hoopvol.

Heren Oedziod,

Een zonnige zondag met een zwart randje, Ruud geveld, wij op de fiets, Kruisberg, trintelen, Keutenberg enz, zelfs de Cauberg vonden we nu een berg.

Verslag verder van Toine

Ruud heeft een infarct stolseltje in de linker hersenhelft

Waarvandaan? hart? been?

Zaterdag, comateus, kon wel linker arm bewegen.

Zondag avond: kijkt me aan, begrijpt alles, kan niet praten, maar wil het wel.

Kan li arm en libeen normaal bewegen, in re been komt weer enig leven,

Re arm is nog verlamd.

Heb met hem gesproken via de knijpmethode li hand

Hij heeft gelachen en op zijn Ruud's boos gekeken.

Ben er lang geweest en dat heeft hem en ook mij goed gedaan.

Stimulatie en activering is essentieel.

Bezoek van ons zal heel belangrijk zijn.

Gerda is nu weer terug naar hem,

Conclusie, gaat wat vooruit, maar langzaam

Ignace

Gerda, bijna niet te troosten.

Zondag 09-09-2012:

Wakker worden met een dubbele kater:

- natuurlijk, zoals Harm al stelde, een lichtelijk consumptief gebruik van bier en wijn voor, bij en na het eten, waarbij wij ons niet hebben beteugeld en zo toch echt wel een beetje “alcoholistische” trekken hebben;
- de aanval die Ruud te verwerken heeft.

De uitzichten vanuit de torenkamer waren schitterend op deze zonovergoten dag. Dat belofde in ieder geval voor het fietsen een onovertreffbare dag te worden.

Ignace had alle kaarten uit de bak getrokken en had een plan voor de route in zijn hoofd. Na dit met elkaar te hebben doorgenomen – eerst rustig in Vijlen naar beneden om dan achtereenvolgens de Kruisberg, Keutenberg te gaan nemen, dan een pauze in Gulpen en verder met Cauberg om dan in Epen te gaan lunchen en tenslotte weer retour via Vaals.

Zo gezegd, zo niet helemaal gedaan!

Maar als gezegd, niet om 8:45 uur, maar na Gerda en Annelies een hart onder de riem te hebben gestoken, zijn we om 9:05 vertrokken. Ook Hans Huisman had zich vandaag bij ons aangesloten, hij was samen met zijn vrouw op vakantie op de Cauberg en wilde ook verder kennismaken met het fietsen in heuvelachtig gebied.

Heerlijk om met een afdaling te starten, niet al te steil dus lekker bollend in ganzepas op een nog autoluwe ochtend. Een enkele plaatselijke muzikant (in Limburg zijn er nog harmoniekes in de parochies) was zich naar de kerk aan het begeven, mooi in vol ornaat.

Al snel voelden wij ons helemaal thuis in deze groene, heuvelachtige omgeving. Ook vele andere fietsers hadden de weg naar het Limburgse gevonden, racefietsers, MTB-ers en een enkele dagjestoerist op de gewone of E-bike.

< De Mergel heuvelland tocht voor racefiets en MTB, alsmede de Holland Ladies Tour waren in volle gang. Helaas hebben we Marianne Vos niet zien winnen.>

Op de Kruisberg, die met een flauwe aanloop al snel redelijk steil wordt en ook na de afvlakking nog een behoorlijk eind doortrekt, was Kees de eerste ongelukkige. Zijn ketting liep er meteen vanaf en dat ondanks het feit dat hij een nieuwe ketting en groot voorblad had laten monteren. Het afstellen is vakwerk en dat heeft zijn fietsenmaker niet zo in de vingers. Bij de koffie hebben we dat gelukkig voor hem kunnen herstellen, maar juist op de Kruisberg was het kleinste verzet juist welkom geweest, maar niet te gebruiken voor Kees. Afijn, hij had nog kracht en lucht over, we waren tenslotte net begonnen.

Ochtend in Vijlen, Limburg

Na de kruisberg te hebben overwonnen en de krachten in het peloton langzaam zijn contouren had verkregen gingen we op weg naar de volgende hobbel. Niet geheel volgens de geplande route, maar wel na overleg via de heuvelrug, zodat we ook nog konden genieten van de uitzichten over de dalen, kwamen we tenslotte aan in Schin op Geul, de plaats waar de Keutenberg ligt.

Harm was zeer bekend met dit fenomeen en nam kordaat de koppositie in. Angstig voor het gevaarte dat voor ons lag bleef de rest keurig in zijn wiel om de aansluiting maar niet te missen. bochtje naar rechts, links en dan ..... **Harm rijdt recht door, de keutelroute op!!!**

Gevolg, nog twee OEDZIOD-ers reden keurig achter hem aan en stonden even later stil. Toine en met gevolg de anderen achter hem waren bij de tijd en jawel linksaf omhoog. Direct waren de stellingen verlaten en aanvalslustig ging de overgebleven groep door, waar de drie gestranden eerst weer een stukje terug moesten om een goede aanloop te hebben voor de eerste steile meters op de Keutenberg.

Boven bleek de camera niet te werken, waardoor de verschillen niet in beeld werden vastgelegd. Een telefoontoestel heeft nog wel Ignace te pakken genomen, waardoor het uitzicht in ieder geval ook werd opgenomen. Na met Ignace even te zijn opgereden was er voor Toine nog de uitdaging om toch voorin aansluiting te vinden. Dat lukte precies, al wist kees dit perspectief ook onderuit te halen. Het net was niet voldoende om als eerste de Keutenberg te bedwingen. Het doorgereden viertal was eerder aan het eind.

Ignace op de laatste meters van de 'echte' klim van de Keutenberg.

Na verder afstemming was de route verder naar Gulpen, waar we ons op een mooi pleintje met koffie, Limburgse vlaaien en water (frizante en plat) hebben gelaafd. Zoals gezegd, ook de fiets van Kees werd onder handen genomen en professioneel hersteld (Hans bedankt).

Frans was gebeld, maar wist zich langdurig te onttrekken aan het gezelschap. In de auto van Harm rondtoeren is natuurlijk ook een summum en na een aantal keer langs te zijn gereden, wist hij toch ook aansluiting te vinden.

Weer geheel opgefrist en wat humor met anderen rondom ons gedeeld te hebben trokken we verder op naar de Cauberg. Als echte wielertoerist op de racefiets een must. We verwachtten drommen van fietsers daar te ontmoeten, maar op het uitzicht van vele mensen op de terrasjes na, was het rust alom.

In eigen tempo reed ieder welgemoed de Cauberg omhoog, wat na de Kruisberg en Keutenberg toch echt wel als een pukkeltje in plaats van als een berg genomen kon worden. Het bolletjesklassement werd wel als verwacht neergezet. Harm benaderde, volgens hem, Toine tot op 20 meter, echter de wens is de vader van de gedachte.

3° Wim

5° Hans

4° Kees

6° Ignace

Boven op de Cauberg waren we Hans even kwijt, een vluggertje werd terloops geconstateerd.

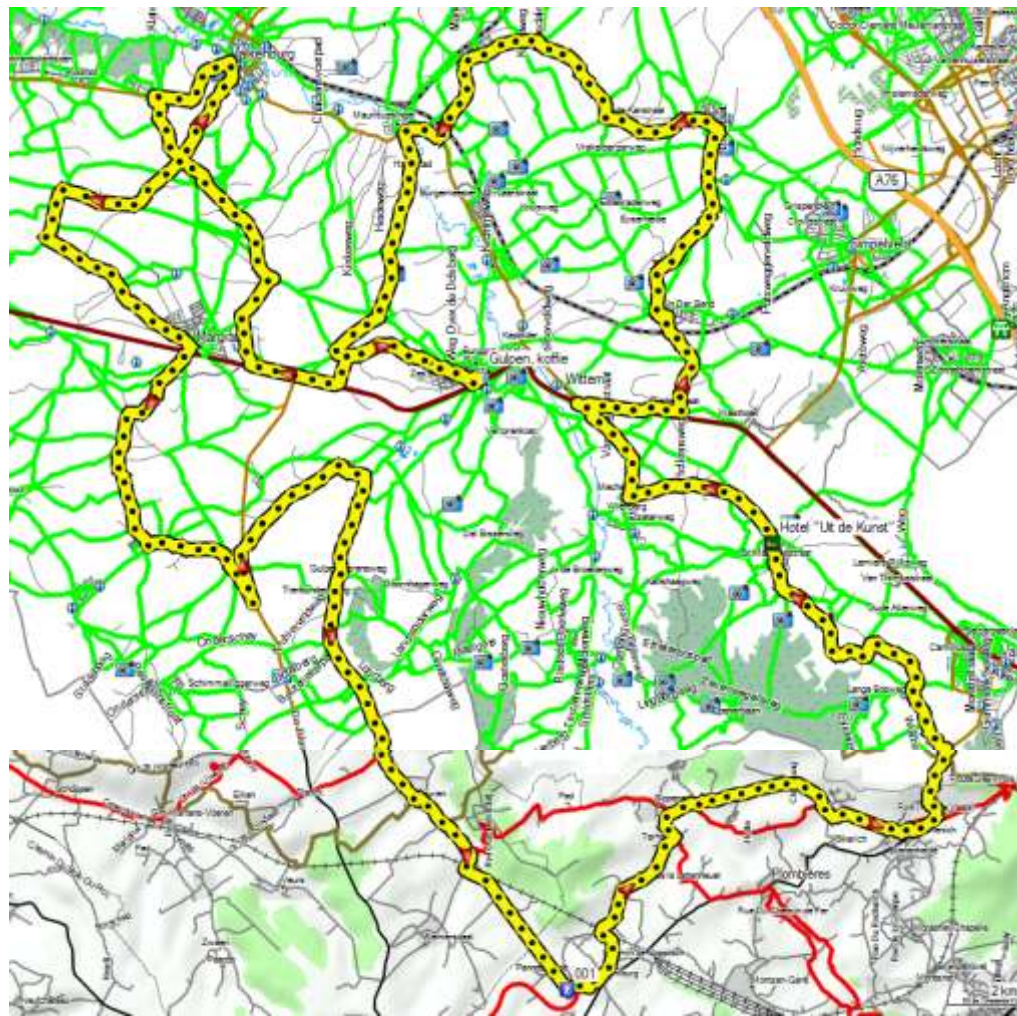
Daarna weer in overleg niet Epen als doel van de lunchplaats gekozen, maar Teuven. Zo konden we ook nog een stuk van het Belgische land meepakken en werd het parcours daarmee alsmaar mooier. Alleen de wegen zijn bij de Zuiderburen toch behoorlijk aangetast, geen vlak stukje asfalt, meer een lappendeken met gaten. Toch blijft het altijd weer een prachtige streek om door te trekken, wat een rust (geen enkele fietser meer), een middeleeuws beeld met nog vele paarden in de wei en op de weg. Kris kras afzakken naar Teuven en ook nog even contact gezocht met Gerda, waar we even minder vrolijk van werden.

Op moment van het doorrijden belde Frans dat hij inmiddels een mooi plekje had gevonden in Teuven. Wij zouden er binnen een kwartier aanschuiven. Jammer, maar met Hans moest een achtervolging ingezet worden. In het begin zagen wij hen nog langzaam omhoog kruipen, maar ook boven gekomen van het vals plat waren zij uit het zicht verdwenen. Met de Garmin uitgezocht hoe we op z'n snelst naar Teuven konden komen, het telefonisch contact werkte ook al langs elkaar heen. Door de hopakkers en achter hopkarren aan zijn we getweeën naar Slenaken gereden, waar we weer aansluiting met de anderen vonden.

In teuven was Frans toch maar op de uitkijk gaan staan en gaf hij aan niet bij "live-muziek" te willen zitten en dus naar het restaurant aan de overkant te gaan om nog met elkaar te kunnen uitwisselen. Moeder de Gans bleek een mooie stek en daar hebben we een voor ons doen eenvoudige lunch genomen. De bediening wist al snel waar ze aan toe waren, want we hebben wel 20 verschillende bedienden mogen begroeten, je snapt het wel.

Na bijgekomen te zijn (we hadden er al 64 km opzitten) zouden we richting Epen rijden en dan doorsteken naar Vijlen. Mooi niet. Steeds verder België in tot we bij Hombourg waren. Dit bleek toch in tijd niet handig te zijn. Dus met navraag en instelling van de Garmin op de snelste weg naar Vijlen zijn we bij Hombourg omhoog geklommen en na wat vlakker stukjes tenslotte de heuvelrug tussen Nederland en België over bij Vaals. De Vaalserberg (en het Drielandenpunt) rechts laten liggen en na nog eenmaal over de route te hebben gedebatteerd, reden we op ons gemak Vijlen binnen en waren we om 16:52 uur weer retour.

Douchen, een laatste biertje en dan op huis aan, alleen Ignace wilde nog even de laatste stand van zaken rond Ruud gaan aanschouwen en met de dienstdoende neuroloog afstemmen. Zie bovenaan zijn ervaringen van dat moment via de mail.

de route

het profiel

start	9:05:01	uur	
einde	16:52:12	uur	
tijd totaal	7:47:11	uur	
tijd gereden	3:59:38	uur	
pauze	3:47:33	uur	48,7%
afstand	86,25	km	
snelheid	21,6	km/h	
hoogte	1804,5	hm	2,1%
max snelheid	52	km/h	

de statistiek

de stand		2012			763,55
1	-	Toine			703 92%
2	-	Paul			697 91%
3	+1	Wim			689 90%
4	+1	Kees			681 89%
5	+1	Ignace			640 84%
6	+1	Harm			578 76%
7	-4	Herman			553 72%
8	-	Frans			95 12%
9	-	Ruud			87 11%